

Forslag til folketingsbeslutning om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring.

Fremsat den 17. oktober 1974 af *Freddy Madsen* (DKP), *Fuglsang* (DKP), *Kaj Hansen* (DKP), *Knud Jespersen* (DKP), *Ib Nørhønd* (DKP) og *Hanne Reintoft* (DKP).

Folketinget opfordrer regeringen til at fremsætte forslag til lov om ændring af lov om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring m.v., jfr. lovbekendtgørelse nr. 389 af 28. juni 1973, som ændret ved lov nr. 317 af 19. juni 1974, efter følgende retningslinjer:

1. I tilfælde af uforskyldt ledighed fastsættes dagpengene til et sådant beløb, at det svarer til 100 pct. af den gennemsnitlige ugeløn ved fuld, sædvanlig arbejdstid inden for den pågældende branche eller fag i det nærmest forudgående kvartal.

2. § 55 ophæves, hvorved såvel 26 ugers reglen som 18 måneders reglen for arbejdere under 22 år bortfalder.

§ 54 ændres således, at lærlinge opnår ret til dagpenge straks efter læretidens udløb.

3. Anvisningen og kontrollen med ledige tilbageføres til fagbevægelsen efter de principper, der gjaldt før 1. april 1969.

4. I § 63 indføjes en bestemmelse om, at lønmodtagere uden tab af dagpenge kan nægte overtagelse af arbejde, som anvises i en afstand af over 10 km fra bopælen.

5. 78 dages reglen i § 64 ophæves for invalidepensionister på laveste og mellemste pension, idet der ved tilkendelse af denne pensionssats er skønnet, at de pågældende har arbejdsevnen i behold.

Bemærkninger til forslaget.

Almindelige bemærkninger.

I den foregående samling fremsatte Danmarks kommunistiske parti den 8. januar 1974 et forslag til folketingsbeslutning om arbejdsformidling og arbejdsløshedsforsikring. Siden da er ledigheden steget katastrofalt, og der er opstået en række problemer for de mennesker, som har gået ledige i lang tid.

Denne udvikling har forstærket nødvendigheden af ovennævnte ændringer i lovgivningen.

Bemærkninger til de enkelte bestemmelser.

Til nr. 1.

Da retten til arbejde ikke er grundlovssikret, må den næstbedste løsning være sikring af fuld dækning for uforskyldt ledighed.

Til nr. 2 og 5.

De forskellige begrænsninger i adgangen til dagpengene for langvarigt ledige må bortfalde af to grunde: dels som konsekvens af fuld dækning som nævnt i punkt 1 og dels som ophør af en uretfærdig forskelsbehandling af ledige, som er arbejdsdygtige.

Til nr. 3.

Anvisningens og kontrollens tilbageførelse til fagbevægelsen er en demokratisk foranstaltning.

Til nr. 4.

Forslaget sigter mod at hindre en urimelig lang befordringstid fra bopæl til arbejdsplads.